

[Indenrigsministeren.]

at det ærede Medlem holdt sin Tale ud fra forkerte Forudsætninger. Det ærede Medlem gik ud fra, at Indkomstskatten i København i indeværende Aar udskrives med Grundbeløbet plus 20 pCt. Det er, som alle andre ved, ikke Tilfældet — den udskrives med Grundbeløbet. Det ærede Medlem sagde dernæst, at nærværende Lovforslag gav Københavns Kommune Adgang til i det kommende Aar at forøge Skatten derudover, altsaa ud over Grundbeløbet plus 20 pCt. Dette er selvfølgelig lige saa forkert. Københavns Kommune kan, naar dette Lovforslag er gennemført, ikke uden Skattevalg opkræve Indkomstskatten i det kommende Aar med mere end Grundbeløbet plus 20 pCt. Det Tidspunkt, hvor Skattevalg skulde afholdes, er jo ved at være overskredet, og jeg har da heller ikke hørt noget om, at Københavns Kommunalbestyrelse har tænkt paa at udskrive med mere end Grundbeløbet plus 20 pCt.

Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Hendriksen, at det ærede Medlem Hr. Stensballes Fejltagelse skulde have sit Udspring i en Udtalelse af den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget (*Stensballe*: Det sagde jeg jo — det staar i Folketingstidenden!). Ja, jeg deltog jo ogsaa i Forhandlingerne i Folketinget, og jeg hørte det ogsaa, men jeg maa sige, at i Folketinget tror jeg ikke, der var nogen, som ikke forstod, at der her forelaa en Fortalelse fra den socialdemokratiske Ordførers Side. I hvert Fald maa jeg gaa ud fra, at de ærede Landstingsmedlemmer holder deres Taler ud fra de faktiske Forhold, der foreligger med Hensyn til Lovgivningen, og ikke ud fra eventuelle Fortalelser, der maatte fremkomme ved Udtalelser, som fremsættes i Folketinget.

Med andre Ord, Forudsætningen for det ærede Medlem Hr. Stensballes Tale er forkert, og derfor var det maaske rigtigt nu for mig, inden jeg svarer det ærede Medlem videre, at høre — hvis det ærede Medlem tager Ordet igen —, om det ærede Medlem efter at være gjort bekendt med disse Forhold ogsaa efter dette vil gaa imod Lovforslaget. Efter det ærede Medlems Udtalelse skulde man i og for sig tro, at hvis Forholdet ikke var som her berørt, vilde det ærede Medlem have en anden Stilling. Men det opklares jo nok lidt efter lidt.

Det ærede Medlem Hr. Stensballe brugte i Fortsættelse heraf det Udtryk, at man jo sikkert fra Københavns Kommunalbestyrelses Side kunde vente al mulig Velvilje fra min Side, naar Spørgsmaalet kom

til at foreligge om Tilladelse til at benytte denne Lov. Ja, det er indlysende, at dette Spørgsmaal, naar det kommer til at foreligge, vil blive behandlet ganske sagligt fra Indenrigsministeriets Side, men i øvrigt er det et Spørgsmaal, om man i og for sig i denne Forbindelse kan tale om særlig Velvilje. Jeg kan ikke tænke mig, at det paa nogen Maade er morsomt for en Kommunalbestyrelse at skulle forhøje Skatten — det tror jeg ikke. Det, der her foreligger, er, at en Kommune, i Kraft af Krigen og de ekstraordinære Forhold, er blevet nødt til at afholde Udgifter, grundet paa Love, som helt har forskudt Kommunens Budget. Det tilsvarende finder jo Sted i andre Kommuner, det finder ogsaa Sted i andre Kommuner ude i Landet, at det i Aarets Løb viser sig, at Budgettet ikke kan holde — ikke blot som her paa Grund af ekstraordinære Forhold foraarsaget af Lovgivningen —, og i saadanne Tilfælde er det meget almindeligt, at der ikke er Spørgsmaal om en særlig Velvilje med Hensyn til, om den paagældende Kommune kan komme til at dække de paagældende Udgifter gennem en forøget Skatteudskrivning, men derimod om, at det bliver en Pligt for Kommunen at bringe Balance paa sit Budget.

I denne Forbindelse vil jeg blot minde om, at det i den landkommunale Lov, som det ærede Medlem Hr. Stensballe medvirkede til at gennemføre forleden Aar, i § 14 siges:

„Naar et udløbet Regnskabsaar findes at have givet Underskud, eller Aamtsraadet formener, at det med Sikkerhed maa forventes, at det løbende Regnskabsaar vil vise sig at give Underskud, kan Aamtsraadet i fornødent Fald give Sogneraadet Paalæg om en af Aamtsraadet nærmere fastsat Forhøjelse af Skatteligningen i Kommunen til Dækning af Underskuddet. Saadan Forhøjelse kan, om Aamtsraadet finder det fornødent, ogsaa bringes til Anvendelse paa det Skatteaar, i hvilket Aamtsraadets Beslutning træffes.“

Hvis det ærede Medlem Hr. Stensballe nogle Øjeblikke vilde tale med sin Partifælle det ærede Medlem Hr. K. Pedersen, vilde han faa at vide, hvorledes Aamtsraadene ikke sjældent maa benytte denne Bestemmelse i Landkommunalloven og sige: Det er ikke forsvarligt, at indeværende Skatteaar udløber med saa stort et Underskud for Kommunen. Her er ikke Tale om at komme og bede om Tilladelse til at udskrive forøget Skat, nej, Aamtsraadet maa paalægge Kommunen at udskrive forøget Skat i det løbende Skatteaar.